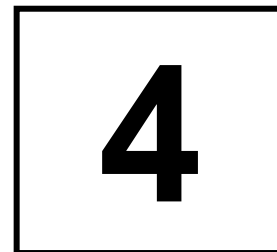

ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนาเพื่อก้าวสู่
ประชาคมอาเซียน

STRATEGY FOR ENHANCING COMPETENCY IN NAKHON PHANOM UNIVERSITY
NURSING STUDENT FOR READINESS TO BE IN THE ASEAN COMMUNITY

ศรัณย์พร ศรีเบ็ญจา*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) วิเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา 2) ศึกษาสภาพ ความคาดหวังและความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล 3) สร้างยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล และ 4) ตรวจสอบความเหมาะสมและเผยแพร่ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน กลุ่มเป้าหมาย 3 กลุ่ม คือ กลุ่ม 1 จำนวน 123 กลุ่ม 2 จำนวน 10 และกลุ่ม 3 จำนวน 10 รวมทั้งสิ้น จำนวน 143 คน เลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบของสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน มี 8 สมรรถนะ ได้แก่ 1) สมรรถนะด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมาย 2) สมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ 3) สมรรถนะด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ 4) สมรรถนะด้านภาวะผู้นำ การจัดการ และการพัฒนาคุณภาพ 5) สมรรถนะด้านวิชาการ และการวิจัย 6) สมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ 7) สมรรถนะด้านเทคโนโลยี และสารสนเทศและ 8) สมรรถนะด้านสังคม

2. สภาพปัจจุบัน ความคาดหวังและความต้องการจำเป็นการเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า 1) สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ความคาดหวังเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และ 3) ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ พบว่า มีความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ สมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ สมรรถนะด้านวิชาการ และการวิจัย สมรรถนะด้านภาวะผู้นำ การจัดการ และการพัฒนาคุณภาพ และสมรรถนะด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

** คณะกรรมการบริหารหลักสูตรสาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3. สร้างยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนาเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน โดยการเลือกความต้องการเป็นเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ด้านมีค่ามากที่สุดเพียง 1 ด้านมาเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนสมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) ชื่อยุทธศาสตร์ 2) หลักการและเหตุผล 3) เป้าหมายของยุทธศาสตร์ 4) ตัวชี้วัด 5) โครงการ/กิจกรรมของยุทธศาสตร์ และ 6) การวัดและประเมินผลของยุทธศาสตร์

4. ตรวจสอบความเหมาะสมและเผยแพร่ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ABSTRACT

The purposes of this study were: 1) to analyze the components of competency of nursing students, Faculty of Nursing, 2) to investigate the state, expectation and need of competency of nursing students, Faculty of Nursing, 3) to create a strategy to enhance competency of nursing students, Faculty of Nursing, and 4) to examine the appropriateness and disseminate the strategy to enhance competency of nursing students, Faculty of Nursing, Chalemkarnchana University, for stepping towards the ASEAN Community. The target group of 143 people was selected by purposive sampling. The instrument used was a rating scale questionnaire. Statistics used in data analysis were frequency, percentage, mean and standard deviation.

The findings were as follows:

1. The components of competency of nursing students, Faculty of Nursing, Chalemkarnchana University, for stepping towards the ASEAN Community comprised 8 competencies: 1) competency of ethics, morality and law, 2) competency of performance of nursing and midwifery, 3) competency of professional features, 4) competency of leadership, management, and quality development, 5) competency of technical matter and research, 6) competency of communication and relationships, 7) competency of technology and information, and 8) competency of sociability.

2. It was found in the present state, expectation and need of enhancing competency of nursing students, Faculty of Nursing, Chalemkarnchana University, for stepping towards the ASEAN Community that: 1) the current state of nursing students' competency in the Faculty of Nursing as a whole was at high level (mean = 3.93, S.D. = .80); 2) expectation of competency among nursing students, Faculty of Nursing, Chalemkarnchana University as a whole was at the highest level (mean = 4.88, S.D. = .35); And 3) the need of competency of nursing students, Faculty of Nursing, as arranged in descending order was as follows: competency of communication and relationships, competency of technical matter and research, competency of leadership, management and quality development, and competency of professional features.

3. The strategy to enhance competency of nursing students, Faculty of Nursing, Chalemkarnchana University, for stepping towards the ASEAN Community was through the selection of nursing students' highest need of competency to be a development strategy. That is the competency of communication and relationships which comprises the following: 1) title of strategy, 2) rationale, 3) target of strategy, 4) indicators, 5) projects/ activities of strategy, and 6) measurement and evaluation of strategy.

4. The appropriateness as well as dissemination of strategy to enhance competency of nursing students, Faculty of Nursing, Chulalongkornrajavidyalaya University, for stepping towards the ASEAN community as a whole was at high level (mean = 4.37, S.D. = .52)

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของอาเซียนอาเซียน หรือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations หรือ ASEAN) ในเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2558 ได้ก่อตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพ (The Bangkok Declaration) เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 โดยสมาชิกผู้ก่อตั้งมี 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ซึ่งผู้แทนทั้ง 5 ประเทศ ประกอบด้วย นายอาดัม มาลิก (รัฐมนตรีกระทรวงต่างประเทศ อินโดนีเซีย) นายตุน อับดุล ราซัค บินฮุสเซน (รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีกระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรีกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติมาเลเซีย) นายนาซิโซรามอล (รัฐมนตรีกระทรวงต่างประเทศฟิลิปปินส์) นายเอส ราชารัตน์ (รัฐมนตรีกระทรวงต่างประเทศสิงคโปร์) และพันเอก (พิเศษ) ถนัด คอมันตร์ (รัฐมนตรีกระทรวงต่างประเทศไทย) ในเวลาต่อมาได้มีประเทศต่างๆ เข้าเป็นสมาชิกเพิ่มเติม ได้แก่ บรูไน ดารุสซาลาม (เป็นสมาชิกเมื่อวันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2527) เวียดนาม (วันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2538) ลาว พม่า (วันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2540) และกัมพูชา (วันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2542) ตามลำดับจากการรับกัมพูชาเข้าเป็นสมาชิก ทำให้อาเซียนมีสมาชิกรวม 10 ประเทศ (กรมประชาสัมพันธ์, 2554) โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อส่งเสริมความร่วมมือ และความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยีและการบริหาร ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับนานาประเทศและองค์การระหว่างประเทศ สัญลักษณ์ของอาเซียนคือ รูปวงรีสีขาวสี่เหลี่ยมบนพื้นสีแดง ล้อมรอบด้วยวงกลมสีขาว และสีน้ำเงิน วงรีขาว 10 ต้น หมายถึง ประเทศสมาชิก 10 ประเทศ สีเหลือง หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง สีแดง หมายถึง ความกล้าหาญ และการมีพลวัติ สีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์ และสีน้ำเงิน หมายถึง สันติภาพ และความมั่นคง นโยบายการดำเนินงานของอาเซียนจะเป็นผลจากการประชุมหารือในระดับหัวหน้ารัฐบาล ระดับรัฐมนตรี และเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียน การประชุมสุดยอดเป็นการประชุมในระดับสูงสุดเพื่อกำหนดแนวนโยบายในภาพรวม และเป็นโอกาสที่ประเทศสมาชิกจะได้ร่วมกันประกาศเป้าหมายและแผนงานของอาเซียนในระยะยาว โดยการจัดทำเอกสารในรูปแบบของแผนปฏิบัติการ (Action Plan) แถลงการณ์ร่วม (Joint Declaration) ปฏิญญา (Declaration) ความตกลง (Agreement) หรืออนุสัญญา (Convention) เช่น Hanoi Declaration, Hanoi Plan of Action และ ASEAN Convention on Counter Terrorism เป็นต้น ส่วนการประชุมในระดับรัฐมนตรี และเจ้าหน้าที่อาวุโสจะเป็นการประชุมเพื่อพิจารณาทั้งนโยบายในภาพรวม และนโยบายเฉพาะด้าน โดยหารือในรายละเอียดมากขึ้น (สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ, 2552 : 15)

ในการประชุมผู้นำอาเซียนครั้งที่ 9 ระหว่างวันที่ 7 - 8 ตุลาคม พ.ศ. 2546 ที่บาหลีผู้นำอาเซียนได้เห็นชอบให้มีการจัดตั้ง “ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community)” ขึ้นภายในปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) ต่อมาในการประชุมผู้นำอาเซียนครั้งที่ 12 ณ เมืองเซบู ประเทศฟิลิปปินส์ (Cebu Declaration on the Blueprint for the ASEAN Charter) ได้มีมติให้จัดตั้งประชาคมอาเซียนเร็วขึ้นเป็นภายในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) เพื่อสร้างโอกาสเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและอำนาจต่อรองกับประเทศ หรือกลุ่มประเทศอื่น ประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย 3 เสาหลัก (Pillars) ได้แก่ เสาหลักที่ 1 ประชาคมความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Security Community ASC) เสาหลักที่ 2 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community – AEC) และเสาหลักที่ 3 ประชาคมสังคม วัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio Cultural Community ASCC) และได้กำหนดให้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกัน (Mutual Recognition Arrangements : MRAs) ด้านคุณสมบัติในสาขาวิชาชีพหลัก เพื่อกำหนดความสะดวกในการเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพ หรือแรงงานเชี่ยวชาญหรือผู้มีความสามารถพิเศษของอาเซียนได้อย่างเสรี ข้อตกลงเรื่อง

การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือไปทำงานในประเทศกลุ่มอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ ได้อย่างเสรี ได้กำหนดครอบคลุม 7 อาชีพ และก็มีแนวโน้มว่าจะจะมีการเพิ่มจำนวนอาชีพขึ้นมาอีกในลำดับถัดไป สำหรับ 7 อาชีพที่มีข้อตกลงกันแล้วให้สามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานได้อย่างเสรี ได้แก่ อาชีพวิศวกร (Engineering Services) อาชีพพยาบาล (Nursing Services) อาชีพสถาปนิก (Architectural Services) อาชีพการสำรวจ (Surveying Qualifications) อาชีพนักบัญชี (Accountancy Services) อาชีพทันตแพทย์ (Dental Practitioners) และอาชีพแพทย์ (Medical Practitioners) และการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรีในกลุ่ม 7 อาชีพนั้น มีผลดีต่อไทยไม่น้อย เพราะในภาพรวมสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในไทยมีศักยภาพในด้านการผลิตบุคลากรในสายวิชาชีพทั้ง 7 ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง ซึ่งทำให้ผู้จบการศึกษาในสายวิชาชีพทั้ง 7 ตั้งแต่ระดับปริญญาตรี จนถึงปริญญาเอกมีตลาดงานที่เปิดกว้างมากขึ้น เมื่อประเทศสมาชิกในอาเซียนจะรวมกันเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) จะมีประชากรรวมกันประมาณ 590 ล้านคน (ASEAN, 2010) จากประเทศสมาชิก 10 ประเทศ หลังจากการรวมตัวเป็นประชาคมแล้ว อาเซียนจะกลายเป็นตลาด และฐานการผลิตเดียว (Single market and production base) และมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน เงินทุนและแรงงานฝีมือมีอิสระอย่างเสรี ซึ่งการผลิตและพัฒนาบัณฑิตสู่ตลาดแรงงานของประเทศไทยต้องคำนึงถึงตลาดในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้วย (ชินวรณ์ บุญยเกียรติ. 2553 : 3)

พยาบาลเป็นบุคลากรทางสุขภาพที่มีจำนวนมากที่สุดในทีมสุขภาพ และเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีบทบาทสำคัญมากกลุ่มหนึ่งในระบบบริการสาธารณสุข ในการให้ บริการด้านส่งเสริมสุขภาพ การรักษาพยาบาล การป้องกันโรค และการฟื้นฟูสภาพของผู้ใช้บริการ อันเป็นงานที่มีประโยชน์ต่อมวลมนุษย์ ซึ่งนับได้ว่าบุคลากรพยาบาลมีความสำคัญยิ่ง (ทัศนาศ บุณยทอง. 2542 : 53) พยาบาลเป็นวิชาชีพแรกที่มีการลงนามร่วมมือกันในสัญญาประชาคมอาเซียนในการพัฒนาการพยาบาลในยุคโลกไร้พรมแดนมีมิติทัศน์เบื้องต้น 7 องค์ประกอบ ประกอบด้วย วัฒนธรรม (Culture) เชื้อชาติ (Race) สมรรถนะเชิงวัฒนธรรม (Cultural Competence) ความเชื่อที่ว่าชนชาติของตนดีเลิศกว่าชนชาติอื่น (Ethnocentrism) ความแตกต่างทางวัฒนธรรม (Culturally Diverse) ชาติพันธุ์วรรณา (Ethnography) และการพยาบาล (Nursing Care) ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ช่วยในการทำความเข้าใจถึงความหลากหลายในกลุ่มประชาคมอาเซียน (ดวงเดือน วิเลปะนะและคณะ. 2555 : 6)

สมรรถนะ (Competence หรือ Competency) คือ บุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในปัจเจกบุคคลซึ่งสามารถผลักดันให้ปัจเจกบุคคลนั้นสร้างผลการปฏิบัติงานที่ดี หรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตนรับผิดชอบสมรรถนะ ประกอบด้วย ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะ (Attributes) นอกจากนี้สมรรถนะยังหมายถึง ทักษะคิด ค่านิยมความคิด บุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล (Trait) และแรงจูงใจหรือแรงขับภายใน (Motive) (McClelland & Parry. 1997 อ้างถึงใน สุกัญญา รัตมีโชติ. 2548 : 35) สมรรถนะของบุคคลเป็นผลมาจากการฝึกอบรม และประสบการณ์สมรรถนะของผู้ปฏิบัติงานแต่ละอาชีพย่อมไม่เหมือนกันมีความแตกต่างกันในด้านบริบทของสภาพการณ์และตำแหน่งงาน สำหรับสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพนั้น Benner (1984 : 67) เชื่อว่าระดับสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพจะต้องอาศัยช่วงเวลาเพื่อเรียนรู้และสั่งสมประสบการณ์จนสามารถพัฒนาทักษะความชำนาญในการทำงานให้พัฒนาขึ้นเรื่อยๆ จากพยาบาลจบใหม่ที่สามารถเรียนรู้งานในระดับที่ง่ายไม่ยุ่งยากสู่ระดับของพยาบาลผู้เชี่ยวชาญที่สามารถเรียนรู้งานที่ยุ่งยากมีความซับซ้อนของปัญหา นอกจากนี้สมรรถนะของบุคคลจะเป็นเช่นไรยังขึ้นกับปัจจัยหลายประการ เช่น อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษาและการได้รับการศึกษาอบรมเพิ่มเติม (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. 2552 : 43) และการที่ จะทราบว่าคุณพยาบาลวิชาชีพมีสมรรถนะอยู่ในระดับใดจะต้องมีการประเมินสมรรถนะเพราะจะทำให้ทราบระดับสมรรถนะที่มีอยู่ และทราบถึงจุดแข็ง จุดอ่อนสามารถใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาสมรรถนะอย่างเหมาะสม กระตุ้นให้พยาบาลวิชาชีพมีความตื่นตัวปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวัง และรับผิดชอบต่อคุณภาพ การพยาบาลการประเมินสมรรถนะยังเป็นการเพิ่มความรู้อีกมีคุณค่าและเชื่อมั่นในการปฏิบัติงานทั้งยังกระตุ้นให้เกิดความตื่นตัวที่จะพัฒนาตนเองให้มีสมรรถนะที่เหมาะสมอยู่เสมอ (นัยนา กล้าชยัน. 2554 : 1)

การพัฒนาสมรรถนะพยาบาลที่จำเป็นต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 1) สมรรถนะด้านภาษา ภาษาอังกฤษทั้งการพูดการเขียนเป็นสิ่งจำเป็น นอกจากนี้ควรเลือกภาษาที่ 3 2) สมรรถนะด้านวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถออกแบบกิจกรรมการพยาบาลได้สอดคล้องกับผู้รับบริการ 3) สมรรถนะการคิดเชิงอนาคตเพื่อการคาดการณ์และปรับเปลี่ยนได้ทันกับการเปลี่ยนแปลง 4) สมรรถนะการจัดการสำหรับผู้บริหารเพื่อให้สามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงการจัดการทั้งปัญหาบุคลากร การพิจารณาต้นทุนการทำงาน 5) สมรรถนะการสื่อสารทั้งกับผู้รับบริการ และผู้ร่วมงานที่จะมีหลากหลายมากขึ้นและ 6) สมรรถนะการจัดวางระบบที่เป็นสากลมากขึ้นเพื่อการจัดการในระบบที่ซับซ้อนและเกี่ยวข้องกับหลายภาคส่วน โดยการพัฒนสมรรถนะของพยาบาลควรเริ่มต้นจากการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. 2555 : 55)

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งตามมติของสภามหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนาในการประชุมครั้งที่ 1/2549 เมื่อวันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2549 และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับรองหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต เมื่อวันที่ 27 เมษายน พ.ศ. 2549 ต่อมาสภาการพยาบาลโดยคณะกรรมการสภาการพยาบาลในการประชุมครั้งที่ 3/2550 เมื่อวันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2551 มีมติให้การรับรองสถาบันการศึกษา และให้ความเห็นชอบหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตหลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2549 โดยคณะกรรมการสภาการพยาบาลในการประชุม ครั้งที่ 2/2551 ในวันที่ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 ได้รับการรับรองปีการศึกษา 2551 จากสภาการพยาบาล วันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 ได้รับการรับรองปีการศึกษา 2552 จากสภาการพยาบาล วันที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2553 ปีการศึกษา 2553 เปิดดำเนินการครบ 4 ปีการศึกษา ได้รับการรับรองสถาบัน จำนวน 1 ปีการศึกษาคือ ปีการศึกษา 2553 จากสภาการพยาบาล วันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 ต่อมาได้รับการรับรองสถาบัน จำนวน 2 ปีต่อเนื่องในปีการศึกษา 2554 – 2555 จากสภาการพยาบาล เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2554 ล่าสุด สภาการพยาบาลให้การรับรองสถาบัน จำนวน 2 ปีต่อเนื่องในปีการศึกษา 2556 – 2557 เมื่อวันที่ 11 เมษายน พ.ศ. 2556

จากการศึกษาการเตรียมความพร้อมในการพัฒนามัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาพรวมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย พบว่า มีความพร้อมในการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีให้ตรงกับความต้องการของประชาคมอาเซียน ร้อยละ 30.91 อาชีพพยาบาลมีความพร้อม ร้อยละ 25.45 (สุบิน ยุระรัช. 2554 : 5) และการประเมินสมรรถนะของบัณฑิตพยาบาลในสถานศึกษาของรัฐ พบว่า การใช้ภาษาในการสื่อสารภาษาอังกฤษสามารถพูดได้ระดับปานกลาง ยังไม่ค่อยกล้าพูด ควรฝึกฝนให้มีความมั่นใจ กล้าที่จะพูด และการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารยังต้องพัฒนาอีกมาก (ปิยนุช บุญเพิ่ม, อัมพนา ศรีรักษา, มณีรัตน์ ภัทรจินดา. 2549 : 42) จะเห็นได้ว่าประเทศไทยยังมีความพร้อมต่อการพัฒนามัณฑิตพยาบาลในการเข้าร่วมเป็นประชาคมอาเซียนที่น้อย ดังนั้นการเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเข้าร่วมประชาคมในปี พ.ศ. 2558 จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนาเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้เป็นสารสนเทศและคู่มือการเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลและยุทธศาสตร์ที่พัฒนามาไปสู่การวางแผนปฏิบัติจริงต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยเรื่องยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
2. เพื่อศึกษาสภาพ ความคาดหวังและความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
3. เพื่อสร้างยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
4. เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและเผยแพร่ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยเรื่องยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D) โดยมีการดำเนินการวิจัย 4 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 วิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ระยะที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบัน ความคาดหวังและความต้องการจำเป็น ระยะที่ 3 สร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาและ ระยะที่ 4 ตรวจสอบความเหมาะสมและเผยแพร่ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D) โดยมีการดำเนินการวิจัย 4 ระยะ ดังนี้

ระยะ 1 เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

ระยะ 2 เพื่อศึกษาสภาพ ความคาดหวังและความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

ระยะ 3 เพื่อสร้างยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

ระยะ 4 เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและเผยแพร่ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

1. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.1 ประชากร จำนวน 176 คน ได้แก่ นักศึกษาพยาบาลปีที่ 1 จำนวน 53 คน นักศึกษาพยาบาลปีที่ 2 จำนวน 40 คน นักศึกษาพยาบาลปีที่ 3 จำนวน 48 คน และนักศึกษาพยาบาลปีที่ 4 จำนวน 35 คน ของมหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา ปีการศึกษา 2559

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ในแต่ละขั้นตอน มีดังนี้

1.2.1 กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล จำนวน 10 คน โดยคัดเลือกด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาสภาพ ความคาดหวังและความต้องการของสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล จำนวน 123 คน นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 – 4 โดยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเปิดตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ .05 และระดับความเชื่อมั่น 95 (Krejcie and Morgan) Robert V. Krejcie and Eayrlyle W. Morgan. 1970 อ้างถึงใน อธิรุฒิ เอกะกุล. 2543 : 4)

1.2.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล จำนวน 10 คน ได้แก่ ผู้ประสานงานด้านงานวิจัยและระบบเฝ้าระวังโรคศูนย์ความร่วมมือไทย – สหรัฐอเมริกาด้านสาธารณสุข จังหวัดนครพนม 1 คน อาจารย์ประจำคณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 2 คน อาจารย์ประจำวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จำนวน 2 คน และพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 5 คน โดยคัดเลือกด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.2.4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตรวจสอบความเหมาะสมและเผยแพร่ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล จำนวน 10 คน ได้แก่ อาจารย์ประจำคณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 3 คน อาจารย์ประจำวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จำนวน 2 คน พยาบาลวิชาชีพ จำนวน 5 คน โดยคัดเลือกด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบของสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพ ความคาดหวังและความต้องการของสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล

ตอนที่ 3 แบบตรวจสอบความเหมาะสมและเผยแพร่ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. นำเสนอแบบสอบถามที่สร้างขึ้นทั้ง 2 ตอน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่องตามข้อเสนอแนะ

2. นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วเสนอต่อที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา

3. การหาคุณภาพของเครื่องมือด้วยการใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เสนอผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน ลงความเห็นแบบประเมินมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ (Rating Scale) โดยกำหนดค่า ดังนี้ ถ้าเห็นว่ายอมรับได้ให้คะแนน +1 ถ้าเห็นว่ายอมรับไม่ได้ให้คะแนน -1 ถ้าเห็นว่ายอมรับไม่ได้ให้คะแนน 0 (IOC) ที่ได้จะต้องมากกว่าหรือเท่ากับ .50 ขึ้นไปจึงจะถือว่าใช้ได้ ถ้าต่ำกว่าจะต้องปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในประเด็นคำถามที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ให้ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือการวิจัย ผลการประเมินค่าความสอดคล้องของการหาคุณภาพของเครื่องมือมีค่า เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ ถือว่าใช้ได้ทุกข้อคำถาม

4. จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครถึงกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมาย

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามแบบสอบถามทั้ง 3 ตอน ด้วยตนเอง

3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้ง 3 ตอน กลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพ ความคาดหวังและความต้องการของสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล การวิเคราะห์และสถิติที่ใช้เป็นแบบเชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ระยะที่ 2 การสร้างยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล โดยการสนทนากลุ่มและระดมสมอง (Focus Group) การวิเคราะห์และสถิติที่ใช้เป็นแบบเชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ระยะที่ 3 การตรวจสอบความเหมาะสมและเผยแพร่ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลแบบสอบถามประมาณค่าส่วนประมาณค่า 5 ระดับวิเคราะห์และสถิติที่ใช้เป็นความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. องค์ประกอบของสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน มี 8 สมรรถนะ ได้แก่ 1) สมรรถนะด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมาย 2) สมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ 3) สมรรถนะด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ 4) สมรรถนะด้านภาวะผู้นำ การจัดการ และการพัฒนาคุณภาพ 5) สมรรถนะด้านวิชาการ และการวิจัย 6) สมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ 7) สมรรถนะด้านเทคโนโลยี และสารสนเทศและ 8) สมรรถนะด้านสังคม

2. สภาพปัจจุบัน ความคาดหวังและความต้องการจำเป็นการเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า 1) สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ สมรรถนะด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมาย สมรรถนะด้านเทคโนโลยี และสารสนเทศ สมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ นอกนั้นด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ความคาดหวังเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ สมรรถนะด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ สมรรถนะด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมาย สมรรถนะด้านวิชาการ และการวิจัย สมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ นอกนั้นด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน และ 3) ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ สมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ สมรรถนะด้านวิชาการ และการวิจัย สมรรถนะด้านภาวะผู้นำ การจัดการ และการพัฒนาคุณภาพ และสมรรถนะด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ

3. สร้างยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน โดยการเลือกความต้องการเป็นเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ด้านมีค่ามากที่สุดเพียง 1 ด้านมาเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาสมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) ชื่อยุทธศาสตร์ 2) หลักการและเหตุผล 3) เป้าหมาย 4) ตัวชี้วัด 5) โครงการ/กิจกรรม และ 6) การวัดและประเมินผลของยุทธศาสตร์

4. ตรวจสอบความเหมาะสมและเผยแพร่ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ หลักการและเหตุผล โครงการหรือกิจกรรมของยุทธศาสตร์ ชื่อยุทธศาสตร์ การวัดและประเมินผลของยุทธศาสตร์ และวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ผู้วิจัยมีประเด็นที่สำคัญในการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. องค์ประกอบของสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน มี 8 สมรรถนะ ได้แก่ 1) สมรรถนะด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมาย 2) สมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ 3) สมรรถนะด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ 4) สมรรถนะด้านภาวะผู้นำ การจัดการ และการพัฒนาคุณภาพ 5) สมรรถนะด้านวิชาการ และการวิจัย 6) สมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ 7) สมรรถนะด้านเทคโนโลยี และสารสนเทศ และ 8) สมรรถนะด้านสังคม ทั้งนี้เนื่องจากองค์การจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้อยู่เสมอ เพื่อให้มีสมรรถนะที่เหมาะสมสำหรับการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะการสร้างความคิดริเริ่มและการสร้างสรรค์สิ่ง

ใหม่ๆ ที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขององค์กรในทิศทางที่สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรทุกคนมีความรู้ด้านเทคนิคและวิชาการ ตลอดจนมีความชำนาญในสายงาน อาชีพ สามารถวิเคราะห์และปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานให้เตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างสมรรถนะที่จำเป็นเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงานสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นัยนา กล้าขยัน (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า มี 8 สมรรถนะ ได้แก่ ด้านจริยธรรมจรรยาบรรณและกฎหมาย ด้านการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ด้านภาวะผู้นำการจัดการและการพัฒนาคุณภาพด้านวิชาการและการวิจัย ด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ และ สมรรถนะด้านสังคมและยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริประภา ฤกษ์ (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาสมรรถนะของหัวหน้าพยาบาล โรงพยาบาลเอกชนที่ผ่านการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลมาตรฐานระดับสากล ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะ 10 ด้าน ประกอบด้วย 1) สมรรถนะด้านการจัดการวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์ 2) สมรรถนะด้านการจัดการงบประมาณ 3) สมรรถนะด้านความฉลาดทางอารมณ์ 4) สมรรถนะด้านการจัดการคุณภาพผลลัพธ์ทางการพยาบาล 5) สมรรถนะด้านการบริหารเชิงธุรกิจและการตลาด 6) สมรรถนะด้านการบริหารโดยยึดมั่นหลักธรรมาภิบาล 7) สมรรถนะด้านการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศสมัยใหม่ 8) สมรรถนะด้านการนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง 9) สมรรถนะด้านการจัดการงานที่ทำทนาย และ 10) สมรรถนะด้านการทำงานเป็นทีม

2. สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ สมรรถนะด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมาย สมรรถนะด้านเทคโนโลยี และสารสนเทศ) สมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ นอกนั้นด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมากทุกด้าน คาดหวังเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ สมรรถนะด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ สมรรถนะด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมาย สมรรถนะด้านวิชาการ และการวิจัย สมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ นอกนั้นด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน และ ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ สมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ สมรรถนะด้านวิชาการ และการวิจัยสมรรถนะด้านภาวะผู้นำ การจัดการ และการพัฒนาคุณภาพและสมรรถนะด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ (0.24)

3. สร้างยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน โดยการเลือกความต้องการเป็นเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ด้านมีค่ามากที่สุดเพียง 1 ด้านมาเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาสมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) ชื่อยุทธศาสตร์ 2) หลักการและเหตุผล 3) เป้าหมาย 4) ตัวชี้วัด 5) โครงการ/กิจกรรม และ 6) การวัดและประเมินผล ทั้งนี้เนื่องจากการวางแผนยุทธศาสตร์ถือเป็นกระบวนการแรกในการบริหารที่มีความสำคัญต่อองค์กรอย่างมากเพราะการวางแผนบ่งบอกถึงทิศทางในอนาคตขององค์กรและเป้าหมายที่องค์กรต้องการที่จะบรรลุตลอดจนวิธีการที่องค์กรเลือกใช้ให้บรรลุเป้าหมาย การวางแผนยุทธศาสตร์จึงเปรียบเสมือนแผนที่ในการเดินทางขององค์กร องค์กรที่มีแผนที่ที่ดีจะมีทางเลือกและทางหนีทีไล่ในการเดินทางได้ดี การไม่มีแผนที่ในการเดินทางทำให้การเดินทางไร้ทิศทางที่แน่นอน ไม่รู้จุดหมายปลายทาง และยังเสียเวลาจากการเดินทางหลงทาง หรืออ้อมมากเกินไปทำให้ไปถึงจุดหมายล่าช้ากว่าที่ควร การวางแผนยุทธศาสตร์องค์กรมีหลายประเภท แต่การวางแผนยุทธศาสตร์ที่มีความครอบคลุมทุกๆ ส่วนขององค์กรมากที่สุด

ได้แก่การวางแผนกลยุทธ์ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการเกี่ยวกับการวางแผนกลยุทธ์ เช่น สาโรจน์ โอปัทักษ์ ชีวิน (2546 : 4 ; อ้างถึงใน Davi. 1992 : 4); สุพานี สฤษดิ์วานิช (2549 : 11); เบญจมาภรณ์ อิศรเดช และคณะ (2552 : 62) สรุปได้ว่า การวางแผนยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 1) ชื่อยุทธศาสตร์ 2) หลักการและเหตุผล 3) เป้าหมาย 4) ตัวชี้วัด 5) โครงการ/กิจกรรม และ 6) การวัดและประเมินผล

4. ตรวจสอบความเหมาะสมและเผยแพร่ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ หลักการและเหตุผล โครงการหรือกิจกรรมของยุทธศาสตร์ ชื่อยุทธศาสตร์ การวัดและประเมินผลของยุทธศาสตร์และวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา สามารถนำผลการวิจัยเรื่องยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียนนำเสนอต่อผู้บริหารเพื่อใช้ในการกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ขององค์กร

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

2.1 ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

2.2 ใช้เป็นการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการเกี่ยวกับการเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรวิจัยเชิงคุณภาพการเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลในแต่ละสมรรถนะ

3.2 ควรวิจัยเชิงปฏิบัติการเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

เอกสารอ้างอิง

กรมประชาสัมพันธ์. ประเทศไทยกับอาเซียน. กรุงเทพฯ : สำนักการประชาสัมพันธ์ต่างประเทศ, 2554.

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. (2555). แนวทางในการพัฒนาสู่พยาบาลอาเซียน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.nurse.ubu.ac.th/>. 24 พฤษภาคม 2559.

ชินวรณ์ บุญยเกียรติ. การเตรียมความพร้อมกับทิศทางของประเทศไทยด้านการศึกษาสู่การเปิดกว้างของการเรียนรู้แบบไร้พรมแดนภายใต้ข้อตกลงอาฟต้า. เอกสารประกอบการบรรยายพิเศษ เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2553 ณ ห้อง LO1 อาคารเรียนรวม คณะวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2553.

ดวงเดือน วิเลปะนะและคณะ. พยาบาลกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. รายงานสรุปการประชุมวิชาการ เมื่อวันที่ 30 - 31 กรกฎาคม 2555 ณ โรงแรมตะวันนา กรุงเทพฯ, 2555.

ทัศนาศ บุญทอง. ทิศทางการปฏิรูประบบบริการพยาบาลที่สอดคล้องกับบริการสุขภาพไทยที่พึงประสงค์. กรุงเทพฯ : ศิริยอดการพิมพ์, 2542.

- ธีรฤทธิ เอกะกุล. ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. 2543.
- นัยนา กล้าชยัน. การพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ พย.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2554.
- เบญจมาภรณ์ อิศรเดช และคณะ. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แมคกรอ – ฮิล, 2552.
- ปิยนุช บุญเพิ่มและคณะ. การประเมินสมรรถนะของบัณฑิตพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2549.
- ศิริประภา ฤกษ์ชัย. การศึกษสมรรถนะของหัวหน้าพยาบาลโรงพยาบาลเอกชนที่ผ่านการรับรองคุณภาพโรงพยาบาล มาตรฐานระดับสากล. วิทยานิพนธ์ พย.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2555.
- สาโรจน์ โอพิทักษ์ชีวิน. โลกของ CEO. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : แสงดาว, 2546.
- สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ. การศึกษา : การสร้างประชาคมอาเซียน 2558. กรุงเทพฯ : สำนักความสัมพันธ์ ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2552.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. คู่มือการประเมินผลการปฏิบัติราชการ: ภาพรวมระบบบริหารผลงาน และ ระบบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ. นนทบุรี : พี. เอ. ลิฟวิ่ง, 2552.
- สุกัญญา รัตมีโชติ. แนวทางการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วย Competency – based Learning. กรุงเทพฯ : ศิริวัฒนา อินเทอร์เน็ต, 2548.
- สุปิน ยุระรัช และคณะ. “ความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยเพื่อรองรับประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน,” วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย. 17(1) : 5, 2554.
- สุพานี สฤษฏ์วานิช. พฤติกรรมองค์กรสมัยใหม่ : แนวคิด ทฤษฎี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549.
- Benner, P. From novice to expert. California : Addison-Wesley, 1984.
- David, C. M. Human Relation at Work : The Dynamic of Organizational Behavior. New York : McGraw-Hill, 1992.